

Ordre de Culte
Dia de la música 20-11-2022
Preludi musical

Quem pastores laudavere (32 HC)
Música: segle XV; Lletra: Judit Pallàs

Benvinguda i pregària

Himne: *Jo estimo de l'amor la vida* (353 HC)
Música: Dmitri Stepanovich Bortniansky, arm. David Evans;
Lletra: Charles Wesley, tr. Elies Cortès

Introducció: La música abans de la reforma

Himne: *Veni Veni Emmanuel* (10 HC)
Música: segle VIII

Himne: *Consol per el meu poble* (5 HC)
Música: segle XIV; Lletra: Judit Pallàs

Lectura: *L'esperança*

Himne: *In dulci jubilo* (17 HC)
Música: segle XIV; Lletra Elies Cortès (1) i Judit Pallàs (2)

Himne: *Quem pastores laudavere* (32 HC)
Música: segle XV; Lletra: Judit Pallàs

Lectura: *La promesa*

Himne: *Al-leluia, Al-leluia* (83 HC)
Música: segle XII

Vida comunitària:

Ofrena (Interludi)

Anuncis

Lectura: *El compliment*

Himne: *Perdre'ns en tu*

Música: J. Veira; Lletra: Elies Cortès

Benedicció

Postludi

Cadena d'amor

Música: P. Berning; Lletra: Judit Pallàs

Presidència: Marta López Ballalta -Introducció: Elies Cortès

Música: Grup Pizzicato

Diaques: Cristina Akamba i Elisabeth Cortés

Butlletí: Caroli Capó – Reproducció (responsables): Jordi Pérez, Anna Guinot, Àlicia Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 680 87 32 62

Correu: elbutlletitallers@gmail.com – **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1850 del 20 de novembre de 2022

EL TEMPS PASSA I ... TOT SEGUEIX IGUAL?

Llegia, aquesta setmana, amb certa estupefacció un article que parlava de la fi de la postmodernitat i l'arribada de la metamodernitat (una paraula tan nova que el corrector del Word encara marca com incorrecta).

Fa anys que defenso que l'Església, com institució de la fe, s'ha quedat encallada en la modernitat i que, per això, no ha sabut dialogar amb un món postmodern, amarat de sarcasme, ironia i relativisme, xopat d'un evident escepticisme que posava en dubte la racionalitat i, fins i tot, la fe en l'objectivitat de la ciència.

I ara em trobo que, no pas fa quatre dies sinó ben bé una dècada, els intel·lectuals estan veient morir quelcom que ens ha superat mentre s'obre la porta a noves formes discursives del món de les que no hem sentit ni a parlar. Si com Església hem perdut, com a mínim, una generació (que crec més aviat dos) amb la que no hem sabut parlar? Què succeirà ara, tampoc sabrem arribar a la nova?

Tot això ho medito mentre utilitzo una Calibri i una Cambria per escriure, dos tipus de lletra eminentment postmoderns, perquè vulguem o no, la postmodernitat, si no ha amarat els nostres discursos teològics, sí que s'ha anat introduint en el nostra manera de racionalitzar. El dubte sobre les gran veritats, per exemple la democràcia com a millor sistema polític, s'ha instal·lat en la nostra cosmovisió del món, i d'aquí la tornada dels feixisme. Encara que no tot ha sigut dolent, la relativització de l'establishment, ha permès el desenvolupament del pensament descolonial o l'apertura al feminisme; malgrat haurem de reconèixer

que en massa ocasions aquests avanços els hem deixat a la porta quan entràvem al temple.

En un sentit ampli, i esbiaixat, perquè en realitat la metamodernitat encara s'està definit, creuen els intel·lectuals que estem abocats a un nou discurs (en el sentit ampli del terme, quan parlem de discurs com a forma de pensament) en el que s'abandonen alguns aspectes de la postmodernitat, que impedièren una mirada amplia del món, per mantenir la desconstrucció característica amb polses d'aquella antiga modernitat que permetia mirar i pensar la realitat com un complet (una de les grans crítiques al postmodernisme ha sigut no poder parlar d'un "nosaltres" generalitzat, perquè no existeix el nosaltres, sinó la suma dels jo –no es pot parlar de literatura, sinó de manifestacions literàries).

El temps passa i, malgrat ens sembli que sí, la veritat és que no tot segueix igual, alhora que potser és cert que *no hi ha res de nou a sota el sol*. Cada generació ha de buscar-se i trobar-se, per poder-se entendre, els nostres fills i les nostres filles no poden viure de la nostra cosmovisió, perquè al nostre voltant tot és canviant, tot és, com diria Zygmunt Bauman, líquid. La qüestió és, com encaixa la fe en un món que es va modificant? Hi ha alguna veritat absoluta que, època rere època, pugui mantenir la seva vigència?

La fe moderna respondria que sí, que Déu és aquesta veritat immutable que serà rellevant per tot moment. Però, si m'ho permeteu, deixaré anar la meua vena postmoderna i us diré que no, la immutabilitat de Déu és el que ens ha allunyat dels nostres conciutadans, almenys dels postmoderns.

Déu no és immutable, i la mateixa història de l'encarnació, que celebrarem dintre de ben poc, ens ho demostra, Déu muta en la humanitat de Jesús, i ho fa, precisament, per la immutabilitat del seu amor; perquè Déu no és immutable, el seu amor ho és, i per això és rellevant i veritat per a totes les generacions, sigui quin sigui el seu *-isme*.

Mantindrà per sempre el meu amor (Salm 88, 29), un amor que significa més que estimar, perquè aquest està ple de la gràcia del perdó i la bondat del diàleg. Potser és cert que l'Església no ha sabut parlar amb el postmodernisme, però solament perquè potser hem errat el blanc del diàleg, a la fi, compartir a Déu no és convèncer ningú, sinó donar arreu, a tothom i a totadon, el seu amor.

Marta López Ballalta

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació amb l'escalf de la comunitat

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Seguim compartint! Hem pogut comprar pel "Chiringuito" llet, formatge, pa de motlle, oli d'oliva, suc de fruites individuals, i seguim atents a les seves urgències. Avui, també vindran a buscar el que hi hagi aquí a l'església. Estem agraïts al Senyor que ens posa diumenge, rere diumenge l'oportunitat de pensar en gent que no té ni el més imprescindible.

AGENDA

• Diumenge 27 de novembre, 17h Culte del 150 aniversari de l'església de Betlem a l'església del Betlem-Clot

CANAL DE YOU TUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de Youtube a les 11.00. Enllaç: <https://youtu.be/KKkni57aaTQ>

CAIXES DEL NEN DE NADAL

Avui és l'últim dia de recollida de les capsetes del nen de Nadal. Doneu-li a la Lídia Guinot. Encara ets a temps de fer-la on-line fins **dimecres 23 de novembre** a través de l'enllaç: <https://operacionnodelanavidad.org/cajita-onn-line/>

Gràcies per col·laborar!!!!